

Ни овни, нито говеда,
 Ни злата свила-коприна,
 А иде да ги покани
 Дружина вѣрна да станжтъ,
 Както на всеждѣ сторили,
 На всеждѣ изъ България.
 И тѣзъ дружини единъ день
 Съсъ всички сили ще станжтъ,
 Ще станжтъ и ще въстанжтъ
 Съсъ тънки пушки мартинки
 И остри сабли въ дѣсници,
 Та царство ще си отнематъ.
 Съсъ радостъ всички слушали,
 Дружини вѣрни ставали
 И день уреченъ чакали:
 Да станжтъ и да въстанжтъ,
 И царство да си отнемжтъ.

III.

Тѣй тайно Левски прѣбродилъ.
 Земята наша прѣмила;
 Дружини вѣрни съставлялъ
 И тайно, мѣдро съвѣтвалъ
 Какъ да посрѣщжтъ борбата.
 Но турци сѣ си разбрали,
 Че ходи такъвъ бунтовникъ:
 На всеждѣ книги пратили
 И страшни, люти заптии,
 Да диржтъ, да го уловжтъ;
 Но нигдѣ не го познали,
 Защото Левски стивалъ
 Прѣсторенъ, сѣвга прѣблеченъ.
 Най-послѣ нѣкой прѣдалъ го
 И турци Левски хванжли,
 Та въ София го довели,